

Sygn. akt II K 196/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Morycz

Protokolant: Rafał Malesza

bez udziału Prokuratora

przy udziale oskarżycielki posiłkowej (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30 lipca 2019 r., 8 października 2019 r. i 7 lutego 2020 r.

sprawy (...)

c. (...) i (...) zd. (...)

ur. (...) w (...)

oskarżonej o to, że:

w okresie od grudnia 2016 roku do sierpnia 2018 roku działając w nieustalonym miejscu, bezprawnie uzyskała dostęp do informacji do której nie była uprawniona poprzez założenie urządzenia podsłuchowego w pojeździe marki (...) o nr rejestracyjnych (...) należącym do (...) i nagrywanie rozmów prowadzonych wewnątrz pojazdu, a następnie opublikowanie stenogramów tak uzyskanych rozmów na profilu portalu społecznościowego (...) należącym do (...) oraz dołączając je do postępowania rozwodowego sygn. akt (...) toczącym się w(...),

to jest o czyn z art. 267 § 3 i 4 kk

o r z e k a

I. przyjmując, że oskarżona (...) dopuściła się czynu polegającego na tym, że w okresie nieustalonym, jednak nie wcześniej niż od listopada 2016 r. i nie później niż do sierpnia 2018 r., w nieustalonym miejscu bez uprawnienia uzyskała dostęp do informacji dla niej nie przeznaczonych, uprzednio zakładając w celu ich uzyskania nieustalone urządzenie podsłuchowe rejestrujące dźwięk w samochodzie marki (...) o nr rej. (...) użytkowanym przez jej męża (...) i nagrywając rozmowy prowadzone przez niego wewnątrz pojazdu, w tym z (...), a następnie w lipcu i sierpniu 2018 r. opublikowała stenogramy tak uzyskanych rozmów na swoim profilu na portalu społecznościowym (...), jak również wraz z pismem z dnia 16 sierpnia 2018 r. złożyła nagrania i stenogramy tak uzyskanych rozmów w sprawie o rozwód toczącej się przed Sądem Okręgowym Warszawa - Praga w Warszawie III Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt (...), z którymi zapoznały się inne osoby, to jest czynu z art. 267 § 1, 3 i 4 kk, jak również uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 kk, art. 67 § 1 kk prowadzone przeciwko niej postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 800 (osiemset) złotych;

III. na podstawie art. 627 kpk, art. 629 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	(...)	jak w pkt. I wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>a/ (...) i (...) są małżeństwem, aktualnie trwa między nimi sprawa rozwodowa,</p> <p>b/ (...) podejrzewała (...) o zdradę w związku z czym założyła w samochodzie marki (...) o nr rej. (...) przez niego użytkowanym nieustalone urządzenie podsłuchowe rejestrujące dźwięk i nagrywała rozmowy prowadzone wewnątrz pojazdu. Tym samym w okresie nieustalonym, jednak nie wcześniej niż od listopada 2016 roku i nie później niż do sierpnia 2018 roku, w nieustalonym miejscu, bez uprawnienia uzyskała dostęp do informacji dla niej nie przeznaczonych dotyczących rozmów prowadzonych przez (...) z innymi osobami, w tym z (...),</p> <p>c/ uzyskawszy nagrania rozmów które w ocenie (...) świadczyły o zdradzie męża, poinformowała o tym (...), co nastąpiło przed lipcem 2017 roku,</p> <p>d/ w lipcu 2017 roku (...) wyprowadził się od (...),</p> <p>e// (...) nie akceptowała wyboru (...) obwiniając go za rozpad rodziny i zły przykład jaki daje synowi, w przesyłanych do (...) wiadomościach SMS obrażała (...) słowami wulgarnymi, odnosiła się także do fragmentów jego rozmów z (...), których zapis dźwięku uzyskała,</p>	<p>wniosek o ściganie czynu zabronionego</p> <p>wiadomości SMS</p> <p>wydruk z portalu (...)</p> <p>pismo procesowe w sprawie rozwodowej, sygn. akt (...)</p> <p>stenogramy rozmów</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej</p> <p>zeznania (...)</p> <p>zeznania (...)</p>	<p>1 – 5</p> <p>7 – 12</p> <p>13 – 55</p> <p>57 – 65</p> <p>67 – 86</p> <p>116-117, 151-152, 185-186</p> <p>89-90,</p> <p>162-163</p> <p>102-103, 153-154, 161-162</p>	
--	--	--	--

<p>f/ w lipcu i sierpniu 2018 roku (...) opublikowała stenogramy fragmentów rozmów między (...) i (...) uzyskane poprzez podsłuch na swoim profilu na portalu społecznościowym (...), z którymi zapoznały się inne osoby i je komentowały,</p> <p>g/ przy piśmie z dnia 16 sierpnia 2018 roku (...) nagrania z rozmów oraz ich stenogramy złożyła do sprawy o rozwód toczącej się przed Sądem Okręgowym Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny, sygn. akt (...), gdzie z materiałami tymi zapoznały się inne osoby,</p>			
<p>.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>(...)</p>	<p>jak w pkt. I wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>a/ oskarżona nie założyła w samochodzie marki (...) o nr rej. (...) użytkowanym przez (...) nieustalonego urzędnika podsłuchowego rejestrującego dźwięk i nie nagrywała rozmów</p>	<p>pismo procesowe w sprawie rozwodowej, sygn. akt (...)</p> <p>stenogramy rozmów</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>57 – 65</p> <p>67 – 86</p> <p>116-117, 151-152, 185-186</p> <p>102-103, 153-154, 161-162</p>	

<p>prorowadzonych wewnątrz pojazdu</p> <p>b/ oskarżona zagubiła w pojeździe (...) o nr rej. (...) użytkowanym przez (...) dyktafon który samoczynnie nagrywał rozmowy, a następnie znalazła go i ujawniła treści nagranych w międzyczasie rozmów</p>	<p>zeznania (...)</p>		
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>a/, b/ c/, d/, e/, f/, g/</p>	<p>wniosek o ściganie czynu zabronionego</p> <p>wiadomości SMS</p> <p>wydruk z portalu (...)</p> <p>pismo procesowe w sprawie rozwodowej, sygn. akt (...)</p> <p>stenogramy rozmów</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej</p> <p>zeznania (...)</p> <p>zeznania (...)</p>	<p>Sąd polegał na wszystkich dowodach będących podstawą czynionych w sprawie ustaleń faktycznych, za wyjątkiem wyjaśnień oskarżonej w zakresie w jakim zaprzeczyła aby celowo nagrywała rozmowy (...) i że dyktafon który je nagrał zostawiła w samochodzie przypadkiem kiedy miał jej wypaść i zagubić się pod fotelem.</p> <p>Dowody te w stopniu w jakim odzwierciedlają poczynione ustalenia faktyczne, co skutkowało przypisaniem oskarżonej winy w zakresie zarzucanego jej czynu, są zbieżne i wzajemnie się uzupełniają, brak jest przy tym okoliczności które</p>	

mogłyby na powyższe wpływać odmiennie.

Czyniąc powyższe sąd odrzucił wyjaśnienia (...) jakoby okoliczności w których weszła w posiadanie nagrań z rozmów (...) z (...), które następnie częściowo udostępniła w Internecie były dziełem przypadku. Wyjaśnienia oskarżonej w tej części są w ocenie elementem przyjętej linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Po pierwsze dlatego, że oskarżona podejrzewała męża o zdradę, nie mając jednak na to bezpośrednich dowodów. Logicznym zatem jest, że umieszczając w pojeździe urządzenie nagrywające głos chciała te dowody uzyskać. Wiadomym przy tym jest, że mąż nie rozmawiałby z inną kobietą przy niej, w pracy nie miała możliwości go kontrolować, jedynym miejscem został samochód gdzie (...) spędzał czas w drodze do i z pracy, a także użytkując go przebywając poza domem. A co istotne oskarżona również do tego pojazdu miała swobodny dostęp. Po drugie dlatego, że wyjaśnienia oskarżonej są zmienne i uzupełniane w zależności od aktualnie kształtującej się sytuacji procesowej. W postępowaniu przygotowawczym oskarżona wyjaśniła, że dyktafon był jej potrzebny

na zajęcia w związku z kontynuowaniem nauki, na rozprawie dodała ponadto, że dyktafon wykorzystywała także w pracy. Jest to o tyle znamienne, że skoro ten dyktafon był potrzebny zarówno w szkole jak też pracy, to musi budzić zastanowienie fakt dlaczego oskarżona go nie szukała, a nie miała drugiego. Tłumaczenia, że gdzieś wpadł i nie można go było znaleźć należy uznać za irracjonalne. Po trzecie należy zauważyć, że dyktafon oskarżona miała zgubić jak wyjaśniła kiedyś przed zajęciami na studiach, a znaleźć go jak wynika z wyjaśnień z postępowania przygotowawczego kilka tygodni później. Niemniej w sytuacji kiedy oskarżona ukończyła studia w czerwcu 2016 roku, co wynika z wyjaśnień złożonych na rozprawie, i miała znaleźć dyktafon kilka tygodni później – co jest szczególnie istotne, oskarżona nie mówi tu o innym okresie czasu, bo wtedy użyłaby określenia miesiące – to musi budzić zastanowienie fakt, że dyktafon ten nagrywał rozmowy przed końcem roku 2016, jak również w roku 2017 roku, co wynika wprost z załączników do pisma złożonego w sprawie rozwodowej. Jedną z rozmów (załącznik 2 k. 85) tyczy bowiem Świąt Bożego Narodzenia, a druga

wymiany opon w kwietniu 2017 roku co zostało wyraźnie zaakcentowane i opatrzone datą (załącznik nr 3 k. 80). Nie ma zatem takiej możliwości aby oskarżona znalazła dyktafon kilka tygodni pod tym jak go zgubiła. Na uwagę zasługuje przy tym w szczególności fakt, co jest wiedzą powszechnie dostępną, że dyktafon posiada źródło zasilania w postaci baterii i baterie te nie są wieczne. Nieprawdopodobnym zatem jest to, że dyktafon zagubiony nie później niż w czerwcu 2016 roku – wówczas oskarżona skończyła studia – był w stanie nagrywać bez wymiany baterii do kwietnia 2017 roku. Oskarżona na co wskazuje zgromadzony materiał dowodowy miała szeroki dostęp do samochodu oskarżonego, a zatem czas i sposobność, aby umiejscowić w nim urządzenie podsłuchujące. Możliwe, że był to jak twierdzi oskarżona dyktafon – miała bowiem dostęp do pojazdu i mogła w razie potrzeby wymienić w dyktafonie baterie, bądź też inne nieustalone urządzenie nagrywające, które zostało z pojazdu po zdobyciu nagrań usunięte. W powyższych okolicznościach nie bezzasadnie w ocenie sądu oskarżona mówiła do (...) o obserwującym go dronie, która to okoliczność wynika bezpośrednio

z wiadomości SMS. Szczególnego podkreślenia wymaga w tym miejscu następnie fakt, że skoro oskarżona o zdradzie męża dowiedziała się z nagrań z samochodu i było to w grudniu 2016 roku (k.60 – pismo w sprawie rozwodowej), okoliczność ta wynika także z zeznań (...), który czas ten określił jako przełom listopada i grudnia (k.102), a zatem musiała już dyktafon znaleźć, to w jaki sposób dyktafon ten nagrał rozmowę opatrzoną przez oskarżoną datą kwiecień 2017 roku, skoro dyktafonu tego w samochodzie już nie było. No chyba, że oskarżona zgubiła go drugi raz. Na taką okoliczność (...) jednak już się nie powołuje. Powyższe przekonuje jednoznacznie, że wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim nie potwierdzają poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych są wykrętne, niespójne, wewnętrznie sprzeczne i wzajemnie się wykluczające i w takim też kształcie podlegały odrzuceniu jako wyraz eksponowanej linii obrony, która została skutecznie podważona w obliczu pozostałych dowodów uznanych przez sąd za wiarygodne.

Czyniąc powyższe sąd miał na uwadze okoliczność toczącej się między K. P.

	<p>i (...) sprawy rozwodowej, co mogłoby skłaniać (...) i (...) do złożenia zeznań sprzecznych z rzeczywistością. Niemniej zeznania (...) i (...) co do ich relacji, która to okoliczność mogłaby mieć ewentualne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy rozwodowej pozostały poza oceną sądu na gruncie niniejszego postępowania.</p> <p>Świadkowie potwierdzili w jakich okolicznościach dowiedzieli się o posiadanych przez oskarżoną nagraniach, przyznali bezsporny fakt, że treści rozmów z tych nagrań zostały udostępnione w sieci Internet, czemu oskarżona nie przeczyła. W takim też kształcie jako zbieżne z ustalonym stanem faktycznym sąd zeznaniom tym nie odmówił im wiarygodności.</p>		
<p>.4. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
		<p>NIE DOTYCZY</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		NIE DOTYCZY
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
NIE DOTYCZY			
#	.6. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	(...)
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
(...) podejrzewała (...) o zdradę małżeńską. W związku z tym założyła w użytkowanym przez niego samochodzie marki (...) o nr rej. (...) nieustalone urządzenie podsłuchowe rejestrujące dźwięk i nagrywała w ten sposób rozmowy prowadzone wewnątrz pojazdu. Czyniąc powyższe, w nieustalonym okresie, jednak nie wcześniej niż od listopada 2016 roku i nie później niż do sierpnia 2018 roku, w nieustalonym miejscu, bez uprawnienia uzyskała			

dostęp do informacji dla niej nie przeznaczonych wynikających z rozmów prowadzonych przez (...) z innymi osobami, w tym z (...). Następnie w lipcu i sierpniu 2018 roku fragmenty uzyskanych w ten sposób rozmów między (...) i (...) w postaci sporządzonych stenogramów (...) opublikowała na swoim profilu na portalu społecznościowym (...), z którymi zapoznały się inne osoby i je komentowały dając temu wyraz swojego niezadowolenia, sprzeciwu, wyrażając przy tym również śmieszność dla niektórych prezentowanych w rozmowach tematów i spostrzeżeń rozmówców. Następnie przy piśmie z dnia 16 sierpnia 2018 roku (...) nagrania z rozmów oraz ich stenogramy złożyła do sprawy o rozwód toczącej się przed Sądem Okręgowym Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny, sygn. akt (...). Powyższe przekonuje bezsprzecznie, że oskarżona działając umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, uzyskała dostęp do informacji dla niej nieprzeznaczonej, w celu uzyskania tej informacji założyła uprzednio urządzenie podsłuchowe, a następnie uzyskane w ten sposób informacje ujawniła innym osobom. Nie budzi zatem żadnych

<p>wątpliwości, że zachowanie oskarżonej w pełni wyczerpuje znamiona występku kwalifikowanego z art. 267 § 1, 3 i 4 kk.</p>			
#	<p>.7. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>Wina oskarżonej (...) w zakresie czynu opisanego w pkt. I wyroku nie budzi w ocenie sądu żadnych wątpliwości. Jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy, gdzie oskarżona w pierwszej kolejności chciała ujawnić dowody zdrady męża, stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest na tyle znaczny, aby konieczne było stosowanie wobec oskarżonej represji karnej w postaci wyroku skazującego i wymierzenia kary. Oskarżona jest osobą niekaraną. Czyn którego się dopuściła zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności bądź pozbawienia wolności do lat 2. Z tych względów sąd uznał, że zachodzą przesłanki by postępowanie karne wobec oskarżonej na podstawie art. 66 § 1 kk warunkowo umorzyć. Sąd wziął pod uwagę przede</p>			

wszystkim to, że oskarżona wyraziła skruchę i wie, że nie powinna była publikować treści rozmów w Internecie, prowadzi ustabilizowany tryb życia, a jej warunki osobiste pozwalają na przyjęcie co do niej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Okoliczności te w ocenie sądu nie mogą położyć się cieniem na dotychczasowej postawie oskarżonej, choćby na gruncie zawodowym. Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności sąd na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne warunkowo umorzył na okres 1 roku próby. Sąd stoi na stanowisku, że już sama konieczność prowadzenia niniejszego postępowania będzie wystarczającą represją wobec oskarżonej i wpłynie pozytywnie na jej zachowanie w przyszłości, a oznaczony czas próby da odpowiedź czy przekonanie to było słuszne.

#	.8. Umorzenie postępowania		NIE DOTYCZY
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
NIE DOTYCZY			

.9. #	.9. Uniewinnienie		NIE DOTYCZY
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
NIE DOTYCZY			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
(...)	II	I	Umarzając warunkowo postępowanie sąd uznał za zasadne zobowiązanie oskarżonej do uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 800 złotych, gdzie uiszczenie tej kwoty nie przekroczy możliwości finansowych oskarżonej, a w przypadku prawidłowego przebiegu okresu próby będzie jedyną odczuwalną dla niej dolegliwością.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			NIE DOTYCZY
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. W tych też okolicznościach sąd nie odmówił im wiarygodności.</p>			
7.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Mając na uwadze sytuację materialną (...) która pracuje zawodowo osiągając dochód w		

wysokości 4000 złotych netto sąd uznał, że będzie ona w stanie uiścić na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 200 złotych, na które składają się 50 złotych tytułem kosztów postępowania przygotowawczego, 20 złotych jako ryczałt za doręczenia na etapie postępowania sądowego, 30 złotych za uzyskanie zapytania o karalności oraz 100 złotych tytułem opłaty przy warunkowym umorzeniu postępowania.

8. PODPIS